

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 7271/08
11.03.2009. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Mirjane Ivić, predsednika veća, Gordane Džakula i Vere Pešić, članova veća, sa savetnikom suda Vesnom Danilović, zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužilje AA, koju zastupa punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog Ministarstva rada i socijalne politike Republike Srbije, Odsek za poslove u oblasti finansijske podrške porodici sa decom, radi poništaja rešenja tuženog broj 183-00-00684/2008-13 od 02.9.2008. godine, u pravnoj stvari priznavanja prava na dečiji dodatak, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 11.3.2009. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva rada i socijalne politike Republike Srbije, Odsek za poslove u oblasti finansijske podrške porodici sa decom broj 183-00-00684/2008-13 od 02.9.2008. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Sekretarijata za socijalnu i dečiju zaštitu u Beogradu, broj 183-7001/08-HIX-03 od 10.7.2008. godine, kojim tužilji nije priznato pravo na dečiji dodatak za troje dece od 08.7.2008. godine.

Tužilja tužbom osporava zakonitost rešenja tuženog organa ističući da su pogrešno upravni organi našli da ne može da ostvari ovo pravo, jer poseduje stambenu zgradu i stan kao nepokretnosti koje nisu sastavni deo stambenog prostora. Međutim, kako je navela, njena svekrva poseduje jednosoban stan od 28m² u __, a suprug tužilje nije vlasnik stambene zgrade u Beogradu, bb, jer su tamo živeli kao podstanari, a stan je u privatnoj svojini BB, koji im je otkazao ugovor o zakupu zbog neplaćanja stanarine. Pri tom nije jasno zašto organi odlučuju na osnovu "instrukcije" umesto da pravilno tumače i primenjuju zakon. Smatrajući da je osporeno rešenje zasnovano na nepravilno utvrđenom činjeničnom stanju, predložio je sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu, tuženi je u svemu ostao pri razlozima iz osporenog rešenja, pa je predložio da sud tužbu odbije.

Ispitujući zakonitost rešenja tuženog organa u smislu čl. 39. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. list SRJ" br. 46/96), ocenom navoda istaknutih u tužbi i odgovora na tužbu, Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba osnovana.

Iz obrazloženja osporenog rešenja i spisa predmeta proizlazi da tužilji nije priznato pravo na dečiji dodatak za troje dece od 08.07.2008. godine, jer je tuženi uvidom u spise predmeta utvrdio da njen suprug poseduje stambenu zgradu, a njena svekrva, član žililjinog domaćinstva, jednosoban stan, pa stoga, kako tuženi obrazlaže, žililja (tužilja) poseduje stambenu zgradu i stan kao nepokretnosti koje nisu sastavni deo stambenog prostora, pa ne ispunjava uslov iz člana 6. stav 1. Zakona o finansijskoj podršci porodici sa decom.

Međutim, prema nalaženju Vrhovnog suda Srbije, osporeno rešenje tuženog organa doneto je uz bitnu povredu pravila postupka iz čl. 199. st. 2. Zakona o opštem upravnom postupku, jer je osporeno rešenje doneto na osnovu nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, odlučnog za zakonito rešavanje po zahtevu tužilje, nema dokaza na osnovu kojih su činjenice utvrđene, ni razloga koji su bili odlučni pri oceni izvedenih dokaza, a prema nalaženju ovog suda, ni razloga koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na rešenje kakvo je dato u dispozitivu. Naime, iz obrazloženja osporenog rešenja se ne može zaključiti na osnovu kojeg dokaza je tuženi utvrdio da tužiljin suprug poseduje stan u Beogradu, a tužiljina svekrva jednosoban stan u svojini, ne navodeći ni gde se taj stan nalazi pri čemu se ne može zaključiti ni na osnovu čega je tuženi utvrdio da je žililjina (tužiljina) svekrva i član "žililjinog porodičnog domaćinstva". Pri tom ne navodi precizno ni dokaze na osnovu kojih je utvrdio ove činjenice, a posebno ne ističe koje su činjenice nesumnjivo utvrđene na osnovu rešenja Opštinske uprave Voždovac od 03.11.1992. godine i na osnovu ugovora o otkupu stana od 18.02.1993. godine, a što je sve od značaja za zakonito odlučivanje u ovoj upravnoj stvari, naročito imajući u vidu datum podnošenja zahteva za priznavanje traženog prava od strane tužilje.

Pri tom je uz tužbu tužilja dostavila i otkaz ugovora o zakupu stana bb. u Beogradu kao i Izvod i zemljišnih knjiga ZKUL aa KO VV, kojim je dovelo u sumnju pravilnost utvrđivanja činjenica odlučnih za zakonito rešavanje po zahtevu tužilje.

Osim navedenog, instrukcija opštinskim - gradskim upravama o sprovođenju Zakona o finansijskoj podršci porodici sa decom broj 011-00-345/2006-13 od 17.3.2006. godine, IV odeljak, tačka 11. ne predstavlja materijalno-pravni propis na koji se tuženi može pozivati prilikom donošenja odluke u ovakvoj upravnoj stvari, niti ovakva instrukcija ima obavezujući pravnu snagu za organe koji po ovakvim zahtevima odlučuju.

Sa svega iznetog, Vrhovni sud Srbije je ocenio da je osporeno rešenje doneto uz povredu zakona na štetu tužilje, pri čemu je pogrešno ocenio i prvostepeno rešenje kao pravilno, budući da prvostepeno rešenje uopšte ne sadrži obrazloženje u smislu čl. 199. st. 2. Zakona o opštem upravnom postupku, pa stoga ne sadrži ni kratko izlaganje zahteva stranke, utvrđeno činjenično stanje, niti dokaze koje je u toku postupka izveo i na osnovu kojih je utvrdio činjenice koje su odlučne za zakonito rešavanje po zahtevu stranke, kao ni razloge koji su bili odlučni pri oceni dokaza, jasne razloge zbog kojih nije uvažen zahtev stranke, pravne propise i razloge, koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na rešenje kakvo je dato u dispozitivu, pa je tuženi, budući da ovu bitnu povredu pravila postupka učinjen u donošenju prvostepenog rešenja nije otklonio, to je, i sa ovih razloga, osporeno rešenje nezakonito.

Sa svega iznetog, Vrhovni sud Srbije je, primenom odredbe čl. 41. st. 1. i 2. u vezi čl. 38. st. 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu ove presude. U ponovnom postupku tuženi organ će na nesumnjiv način utvrditi sve bitne činjenice za odlučivanje po zahtevu tužilje, pa će na osnovu potpuno utvrđenih činjenica, odlučnih za zakonito rešavanje po tužiljinom zahtevu za priznavanju prava na dečiji dodatak, pravilnom primenom materijalno-pravnih odredaba doneti zakonito rešenje. Pri tome će imati u vidu primedbe u pogledu postupka i pravno shvatanje suda izneto u obrazloženju ove presude, a kojim je vezan u smislu čl. 61. istog Zakona.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 11.3.2009. godine, U. 7271/08

Zapisničar, Predsednik veća - sudija,

Vesna Danilović, s.r. Mirjana Ivić, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Olivera Strugarević

JK